

Dedi

PRÓZA - LXII. évfolyam, 4. szám, 2018. január 26.

Ahogy megérkeztem, régi szokásomhoz híven elkésve, rögtön láttam a csődületet, mely kedvenc írómat körülvette. Hosszú sor kígyózott előtte, ha egyáltalán annak lehetett hívni azt az alaktalan rovarfelhőt, mely a híres „literátus embert” körüldongta, és majdnem teljesen ellepte. Bakegér, a java már lement, mondták elégedetten az előttem állók, tudták, bármennyire restellem is késéseimet, mégsem tudok ellenállni a felolvasóestek, dedikálások, író-olvasó találkozók közeledtével rám törő főzés- és evés-kényszernek. Hogy indulás előtt az utolsó pillanatban mindig összedobok valami finomságot szeretett íróimnak, ám végül az utolsó cseppig befalom, hogy aztán iszonyú büntudattal eltelve kóvályogjak be a rendezvényre.